

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12/2241

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 17 april 2013 in de zaak tussen

A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen, te Zonhoven, eisers

en

de heffingsambtenaar van Sint-Oedenrode, verweerder
(gemachtigde: mr. T.L. Sampers).

Procesverloop

Bij beroepschrift van 20 juli 2012, ontvangen door de rechtbank op 23 juli 2012, hebben eisers beroep ingesteld tegen een besluit van verweerder van 13 juni 2012. Bij dat besluit is het bezwaar van eisers ongegrond verklaard.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 maart 2013. Eisers zijn niet verschenen. Verweerder is bij gemachtigde verschenen.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Van een rechtshandeling in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is sprake - voor zover hier van belang - indien er een verandering optreedt in de bestaande rechten, verplichtingen of bevoegdheden of wanneer het bestaan van rechten, verplichtingen, bevoegdheden bindend wordt vastgesteld.
2. Verweerder is van mening dat de verstuurde herinneringen (notanummers 238580 en 238581), waartegen eisers bezwaar hebben ingediend, niet kunnen worden aangemerkt als een besluit of besluiten in de zin van artikel 1:3, eerste lid van de Awb. De herinneringen roepen immers geen zelfstandige rechtsgevolgen in het leven.
3. Eisers zijn in het 97-pagina tellende beroepschrift niet ingegaan op de rechtsvraag dat de herinneringen waartegen bezwaar is ingediend niet kunnen worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Awb. Uit het beroepschrift blijkt een groot ongenoegen over de gemeente Sint-Oedenrode, de rechtbank kan echter niet treden buiten de wettelijke kaders in de thans voorliggende rechtsvraag. Naar het oordeel van de rechtbank zijn eisers niet ingegaan op deze rechtsvraag.

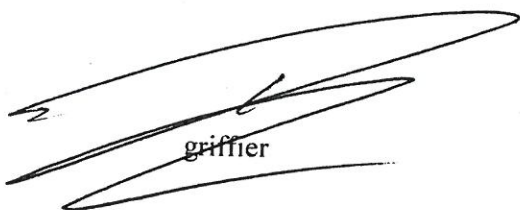
4. De rechtbank is van oordeel dat genoemde herinneringen niet kunnen worden aangemerkt als een besluit of besluiten als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb en overweegt daartoe als volgt. De rechtbank stelt met verweerder vast dat met het verzenden van de herinneren geen (nieuwe) rechtsgevolgen in het leven zijn geroepen. Verweerder heeft dan ook terecht geoordeeld dat de herinneringen met notanummers 238580 en 238581 2012 niet als besluiten in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb kunnen worden aangemerkt. De rechtbank overweegt voorts dat hoewel verweerder terecht heeft geoordeeld dat geen sprake is van besluiten gericht op rechtsgevolg, het bezwaar niet ongegrond maar niet-ontvankelijk verklaard had moeten worden. Het enkele feit echter, dat verweerder het woord ongegrond heeft gebruikt in plaats van niet-ontvankelijk, laat onverlet dat uit de inhoudelijke strekking van het bestreden besluit voldoende duidelijk blijkt dat geen inhoudelijke behandeling van het bezwaar kon plaatsvinden en een niet-ontvankelijkverklaring overduidelijk de bedoeling was. Het beroep van eisers zal dan ook ongegrond worden verklaard.

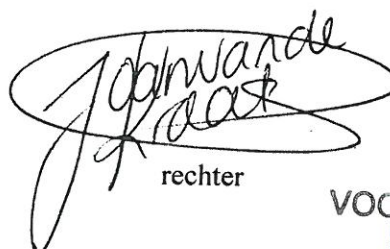
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.Y. van de Kraats rechter, in aanwezigheid van R. de Jong, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 17 april 2013.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

17 APR. 2013

VOOR KOPIE CONFORM
de griffier van
de rechtbank
Oost-Brabant
bestuursrecht

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.